

על מה שמרה אביבה ארידור במטוס ולאיו

משימה גייס מתי שמואלביץ את אשתו



אורה הרצוג יורדת מבימת קולנוע לב 1 בתל-אביב, כשהיא נעזרת בעובד הקולנוע (למעלה). ומתיישיבת בכיסא שיועד לה בטקס חנוכת המוסיאון בבית הצייר ראובן רובין ברחוב ביאליק בתל-אביב (למטה). ביום הרביעי השבוע נחנך בית הצייר, ואילו למחרת בלילה הוקרן סרט ביוזמת המועצה לארץ-ישראל יפה, שהרצוג היתה פעילה מרכזית בה. הכנסות הסרט הוקדשו לפעולות צדקה. הרצוג הצנועה באה לשני האירועים באותו הלבוש: שימלה בהירה מעוטרת בפרחים.



בישר הרמקול המותקן במקום על ביקורו. מאחת החנויות יצאה ויווה להט, שעסקה שם בקניות עם ידידה. לרוע מזלה, הנציח צלם שהתלווה לסיור את הפגיון שה בין השניים, שממנה ניסתה להתחמק.

בסיפריה למדעי החברה והרוח באוניברסיטה ברמת-אביב, שאר תה מנהלת זיווה אשתו של להט. ■ כאשר ערך רב בן-מאיר, ייבו של להט בכחירות, סויר במרכז הקניות דיזגנון סנטר,

הם (אברש'ה) שריר נשאלים כל הזמן על מיסמך מסויים ומסרכים להגיב. שני בעלי עניין התחזו לעיתונאים וביקשו ראיון, בתיקווה לסחוט מידע על המיסך מן. אך הם התגלו לפני שהסי פיקו לעיין בו. המיסמך המדובר מונח בכספת, ואיש אינו רשאי לגלות את תוכנו. אבל המיסטר רין סכיבו יתפור השבוע, כאשר שריר יפרסם את דוח הדירוג הסופי של מיסערות, בתיקפה ובתיקסס שסווגו על-ידי אנשי המישר לפי כוכבים.

■ רימון התארח השבוע ב־ אילת וישב באחד המלונות ל־ צידם של איש־התיירות הוותיק מזקי מלצר ושתי עיתונאיות. הם שוחחו על בעיית התיירות בגבול המצרי. לפתע קם מלצר ואמר: "מדוע אנו שוברים את הראש? נומין לכאן את הקונסול המצרי ונראה מה הוא אומר!" המלצר מיהר לסלפון וחזר ב־ פנים זורחות. **חסאן עיסא**, כך הוא כישר, הודיע שהוא מגיע מייד. השעה היתה 9 וחצי בערב. הארבעה ישבו והמתינו, לבסוף החליטו להתפור, כי האורח לא

כראוי. במשך הטיסה עלתה אשת־השר פעמים רבות למעלה, כדי לכרוק את מצב החליפה. ■ כאשר הגיע המטוס ללוד, רצה הצוות לחלוק כבוד לשר, וביקש מן הנוסעים שלא לקום ממקומותיהם עד לרדתו של השר. הכל נשמע, מלבד השר־ כנרת הלנה עפירם, שסברה, כנראה, שעומדים לצלם אל השר. היא רחפה בכוח את הדיילת, שביקשה לחסום את רכבה, ונצמדה אל השר ברירתו. אך לא היו שם צלמים.

■ צופי תוכנית הטלוויזיה, שעה טובה ראו את הרמטכ"ל לשעבר **רסאל** (רפול) איתן נינוח ושלי, בעת הראיון איתו בליל שבת. הם לא ידעו שהשריד אותו מאור האפור. כאשר איפ־ רה אותו המאפרת עדה לזרד־ בייץ לפני הצילומים, הוא שאל בקול רציני: "זה באמת הכרחי?" מייד אחרי שהסתיימו הצילומים הוא מיהר אליה וביקש שתוריד את האפור מעל פניו.

■ לשידור בא רפול בכמור ניתו, כשהוא מלווה על-ידי בתו הצעירה, שכבה ברגליים יחפות.

■ הראשון שהודיע על התפטרותו אחרי מנחם בגין היה מנכ"ל משרדו מתי שמואל־ביץ. אך הוא היה גם הראשון שחזר בו. אחרי שיצחק שמיר נבחר כמועמד חרות להרכבת הממשלה, נפגש עימו שמואל־ביץ לשיחה בת שעתיים. כאשר ראה ששמיר אינו שש לקבל את שרותיו, הוא שלח את אשתו לשימרה לשיחת־נשים עם שר־ למית, אשתו של המועמד. גם זה לא עזר, ואז נפגש שמואלביץ פעם נוספת עם שמיר, ושוב לצערו הוא לא זכה לתשובה חיובית.

■ השמועה ששמיר מתכוון להחליף את כל צוות משרד ראש־הממשלה אחרי שייכנס ל־ תפקידו, הבהילה גם את ילנה קלימוביץקי מוכירתו של בגין. היא התחילה לשבח בקול רם את שמיר, ואף מרבה לסלפן אליו ולשאול לשלומו. אך הוא כנראה לא רוצה בה, משום שהוא רגו כששמע שכימי עבודתו האחרונים של בגין היא היתה מפסיקה לעבוד אחרי לכתו של ראש־הממשלה הביתה. וגורע



אליזבת גורי מסתתרת מאחרי בובות־תיאטרון גדולות לצד שגריר קנדה בישראל, וארון טרנר. גורי, מחזאית קנדית, באה לארץ לרגל העלאת מחזה מתורגם מפרי עטה. חד קרן. בתיאטרון לילדים ולנוער. השגריר ואשתו ערכו קבלת־פנים לאורחת. שנים ביניהם את המחזה, ולאנשי התיאטרון. לאורחים ציפתה הפתעה. כאשר בחצר הבית ברמת־השרון נערכה הופעה.

הגיע עד השעה 11 וחצי. ■ הכנות מרובות עשה העתונאי אילן שחורי לפני שהתחיל לפרסם את סידרתו בעיתון הארץ: תל־אביב 83 דעיכה אורבנית ואובדן הד בכורה. שחורי התחיל לכתוב אותה כבר לפני שנה וחצי, והכוונה היתה לפרסמה לפני שנה, כשאמורות היו להתקיים הבחירות המוניציפליות, שנדחו. הוא נפגש עם יותר מ־200 איש, ושבוע לפני תחילת הפירסום אף פגש בראש־העיריה שלמה (צ"י) להט, והציג לפניו יותר מ־300 שאלות. שחורי, שהוא כתב מוניציפלי מאז 1977, כותב עתה עבודת מאסטר באוניברסיטת תל־אביב, בנושא ההיסטוריה של תל־אביב. את הרעיון לכתב בת הסדרה בת שיבעה הפרקים, התוקפת בחריפות את צ"י, נתן לו אחד ממקורביו ראש־העירייה דווקא. אך הזוירות מחייבת. מאו פירסום הפרק הראשון, הוא לא הופיע בבניין העירייה וגם לא

כאשר ביקש לצאת מהאולפן בהרצליה. חסמה מכונת שכורה את מכונתו. היה זה ריכוכו של אחד מעובדי רשת הטלוויזיה אר־ביס, ששהה באותו זמן באולפן. הוא הוצע והזיז את ריכוכו עד לבוא הנהג, העירו לרפול, שאילו הסכים שישעו אותו מהבית במונית, זה לא היה קורה.

■ בזמן הצילומים לא התאר שש המנחה מאיר שליו מה־ מכה שהנחיתה עליו השחקנית ענת טופול כאשר הוא ראיין את שחקני המחזה החדש טנזי. שליו נפל לקרשים, התקשה לנשום ובמשך רקות ארוכות לא יכול היה לדבר. הקטע המביך הושמט בעריכה, ולא שודר ב־ תוכנית בערב שבת.

■ במישר־התיירות כירוש־ לים שודר מתח רב. רפי פרבר, מנכ"ל המישר, צבי רימון, יועצו של השר לענייני תיק שורת, ואפילו השר עצמו אבר־

מזה: סיפרו לו שהיא מניחה את רגליה על השולחן.

■ היחיד ששמיר רוצה ב־ המשך עבודתו בלישכת ראש־ הממשלה הוא יחיאל קרישאי. הוא הסביר למקורביו שקרישאי מרפס את כרטיס־העבודה שלו ועובר שעות רבות.

■ כאשר הוצע ארצה שר־ האוצר, יורם ארידור, לא נמצא לו מקום במחלקה הד ראשונה של מטוס גמבו של אל על. כל המקומות שם היו תפוסים על-ידי נוסעים ששילמו עבורם מחיר מלא. השר הועבר למחל־ קתהעסקים. נראה שהוא הסת־ פק בכך, אך לא כן אשתו. אשת־ השר, אביבה, שנשאה כיתה את חליפת השר על קולב, תבעה מן הדיילת לתלות אותה במיד לקה לאשונה. הדיילת הסכימה ברצון, אך אשת־השר עמדה על כך שהיא עצמה תלווה את הדיילת לקומה השניה, שם נמצאת המחלקה הראשונה, כדי להגניח על תליית החליפה